

droefenis!" In bittere versagdheid. Als de conscientie drong en beuwaude. Als de vinge Wet glinsterde, zonder dat er nog verzoening was gevonden. En als de gefolterde en verbijzde ziel, zonder nog een oog op den Middelaar te hebben, instaatde in de vreeslike diepte der hel.

Niet ieder wordt zoo schriklijk aangegrepen. God de Heere is vrij in zijn wonderleidingen. Maar soms schudt Hij ook nu nog de zielen zoo ontzaglijk, dat ze bang, dat ze beuwaud, dat ze verschrinkt en gansch ontzet van doodsangste zijn.

En dan, ja, dan komt het ook nu nog voor, dat zulk een vorm, en geen mensch meer, in letterlijken zin over den vloer van zijn slaapkamer knuip en zich voor God zoekt te ver- stecken; te verstoppen, terwijl Hij hem zoekt.

Maar zonderling omgekeerd is ook hier de geestelijke orde.

Want zie, wie voor God het aangezicht niet moest *dueren* opheffen, steekt onbeschaamd het hoofd omhoog, alsof hij Gods gelijke ware; en omgekeerd, wie in vrede zich vermaken mocht in Gods beeld, schrikt terug en verbergt zijn aangezicht.

Deze beide vallen telkens op te merken. De personen die geheel van God vervreemd voortleven; die met inleiding in 's Heeren zalige gemeenschap nog den spot drijven; ja, tot een hede om vergiffenis nog nimmer drang in de ziel gevoelden; die stellen zich in het gebed voor Gods aangezicht met een aanmatiging en inbeelding en durven spreken op een toon, zooals geen ambtenaar het voor zijn superior of geen soldaat het voor zijn bevelhebber zou wagen.

Dat spreekt maar oneerbiedig toe; dat verkeert er maar gedachtenloos onder; zonder zweem van indruk van Gods majesteit te ondergaan; of zonder ook maar van verre te bespeuren, wat het is, dat een kind van het stof zich onderwindt, om te spreken tot den Almachtige. Onbeschaamd zijn deze bidders, die het aandurven om voor God te bidden, zonder eenig bedenken in de ziel van wat de majesteit des Heeren HEEREN is.

Aan knielen denken ze niet; aan vallen op het aangezicht nog veel minder; zelfs het sluiten van het oog schijnt hun nog te veel voor hun God te zijn; en zooals gij tot één uwer minderen zoudt spreken, zoo galmen zij biddend hun woorden uit voor den Schepper van hemel en aarde.

Just die personen dus, die zeer van noode hadden om zich nog dieper dan anderen voor God in het stof te werpen, juist zijn onderstaan het te naderen alsof niets hen weerhouden kon. Er is geen opzien, er is geen ontzag, er is geen eerbiednissie voor de hoogte van het Eeuwige Wezen. En met de vrijpostigheid van den indringer, zoo al niet van den dief, verkeerend ze in Gods huis, als ware het hun ganschelijk om God niet te doen, maar alleen om betoon van wat zij in hun euvelen moed wel durven.

En zie nu eens, hoe heel anders juist Gods lieve kinderen er aan toe zijn. Als men vergelijken mocht, dan zouden zij juist vrijelijk mogen toegaan, want zij hebben de toeleiding in den Eniger; het voorhangsel is voor hen weggenomen, en met het *Abba, lieve Vader!* op de lippen, gaat het in Jezus naam elke poort des hemels voor hen open. En toch bij hen juist is de schuchtheid! Zij juist durven zich niet te onderwinden wat het kind der wereld in aren moede elk oogenblik bestaat.

Hun naderen is als van den tollenaar, die zich op de borst sloeg en zijn oogen nauwelijks ten hemel dorst heffen. De majesteit des Heeren HEEREN is voor hun zielsblik zoo overweldigend machtig en groot.

O, Het is zoo, ook zij kennen hun gedachte- looze oogenblikken; oogenblikken dat ze weer in hun wereldsche onmadenkendheid terugzinken; en zoo maar bidden durven, alsof het naderen voor Gods aangezicht een vanzelfheid ware.

Maar dit keuren ze straks zelven af. Daar heeft hun hart geen ruste bij. Zalk bidden is hun tot zonde. En bidden, waarlijk bidden, dat de ziel er in uitglijdt, neen, dat doen ze niet in het onnadendek woorden prevelen, maar dat wordt hun dan gegund, als de ziel geheel ontbloot en verrijzeld is, en geen tegenreden meer heeft, en zich voor het aangezicht des Heeren als ver- hergt.

Din, dan komt het tot die teedere worsteling van niet te durven, van op het aangezicht voor den Heere naar te vallen, en toch door die verbijzeling en ontbloetheit heen, met een drang waarvan ge u zelf geen verklaring weet te geven, door te breken tot het Vaderhart van uw God.

Amsterdam 20 Januari.
Als iemand om geleiden verlies rouwt, maakt dan dat rouwleed dat hij een ander persoon wordt?

Natuurlijk niet.
Maar hoe ter wereld kan men dan een kerk, die doleert, om dat doleeren, een andere noemen?

Wat toch is een kerk, die doleert, anders dan een kerk die *tijdelijk in den rouw gaat*? En hoe zou nu ooit de persoon der kerk een andere kunnen geworden zijn, omdat er asch voor sieraad kwam en het kleed der dolentie voor het gewaad van jubel en van vreugd?

De doleerende kerken zijn kerken die "in den rouw zijn"; en juist om te kunnen "rouwen" dezelfde kerken van eertijds moeten zijn.

Meer nog, kerken die nu "rouwen" maar in hope op betere dagen, dat deze rouw van haar zal worden weggenomen.

Een afloop van zeer snelle wateren!
Dr. Chantepie de la Saussaye jr. bezocht de vergadering van Moderne Theologen.
Dr. Bronsveld en Dr. Van Leeuwen vormen samen één politieke kiesvereeniging met de loochenaars van 's Heeren Godheid.

En, let wel, uitgangspunt van deze fusie is, dat de beginselen der belijdenis geen recht hebben van meespreken op het terrein van den staat.

De godsdienstloze staat, die staat in zijn bestuursrecht aan God den Heere onttrokken, nu reeds door zich noemende belijders aanvaard!

Waar gaan we heen?
Gaat het proces op dien voet door, dan is in nog geen tien jaren tijds heel de Irenische groep gemoderniseerd, alleen met ontstentenis van der Modernen oprechtheid.

In het begin van Februari zal er te Utrecht gevolg worden gegeven aan het besluit van het synodaal convent te Rotterdam in zake de Diaconale aangelegenheden.

Er was daar besloten, dat een *congres voor het diaconaat* zou worden saamgeroepen.

Zulk een congres zal dan ook saamkomen, zonder eenig ander exclusivisme, dan dat wie niet *Gerformeerd* is, van een Gerformeerd congres voor het diaconaat dan ook verre blijve.

Maar alle ditakenen, van Gerformeerde belijdenis, zullen welkom zijn. Welkom ook alle onderlingen. En welkom niet het minst alle bedienaren des Woords.

Er moet over ons in machteloosheid verzonken diaconaat nog zooveel licht opgaaan. Er moet weer leven in varen. Er moet weer iets van den gloed der liefde in ontstoken worden.

En vandaag nu komt het, dat er *valsche instituten* kunnen zijn, die als instituut geheel afdoelen, en dat toch de Heere in dezen gebrekkigen en zondigen mensche- lijken vorm zijn zichtbaar making door sacrament en gaven nog voortzet.

Het verschil tusschen dezen tweeërlei zin van het woord *zichtbare kerk* (en we verzoeken hierop te letten) komt terstond duidelijk uit, zoo men er slechts op merkt, dat er in eersgenoemden zin maar is *één zichtbare kerk*, terwijl er in den tweeden zin zoovele *zichtbare kerken* zijn als er *instituten* bestaan.

Waar in worden we nu door den doop ingelijfd?
In de *onzichtbare kerk*?
Neen, want juist als leden der onzichtbare kerk worden we gedoopt.

Worden we door den doop dan ingelijfd in eene der vele zichtbare kerken, die men instituut noemt?
Al evenmin; want ga in een ander instituut, en uw doop gaat mede.

Neen, de Doop blijft als zoodaartig ons alleen in in die ééne zichtbare kerk, die Christus zichtbaar maakt door zijn sacrament en zijn gaven.

Als we dan ook zeggen: *De grens der zichtbare kerk ligt in den heiligen doop*, bedoelen we in het minst niet, de grens van eene der institutaire kerken, maar alleen de grens van die *ééne zichtbare kerk*, die Christus waarneembaar maakt.

Het terrein nu van deze ééne zichtbare kerk is overboud met allerlei institutaire kerken, en slechts een klein gedeelte is niet overboud, bijvoorbeeld bij de *Plymouth brethren* en anderen.

Onder deze institutaire kerken nu is geen enkele zuiver. Ze zijn alle onzuiver. Maar behalve deze onzuivere zijn er ook *valsche kerken*, d. i. vereenigingen die zich als kerk voordoen zonder het te zijn. Wat goud lijkt, maar verguld koper is.

Welnu, onder en door al deze gebrekkige en valsche formatie heen, laat de Heere Christus zijn Doop bedienen.

Zoolang deze als *zijn* Doop bediend wordt, blijft dit Sacrament in in de ééne zichtbare kerk.

Maar het instituut, dat hierbij instrumenteel dienst deed, kan zonder meer hierna nog geen het minste recht ontlenen, om zich te legitimeeren.

Een *valsche kerk* is niet te genezen. *Koper* kan nooit goud worden.

Wel daarentegen kunnen in de "valsche kerk" nog gebrekkige plaatselijke organisatiën schillen, die, hoe onzuiver ook, toch nog kerk zijn. En het is op deze wijs, dat ge bij Calvijn deze beide vereenigen moet: *Eenerzijds*; dat hij in Rome de *valsche kerk* ziet; en anderzijds dat hij toch in de plaatselijke kerken die Rome volgen nog veelszins echte, zij het ook ver van zuivere, kerken van Christus erkent.

Men merkt op, dat er plaatsen in ons land zijn, waar in de ééne Gerformeerde kerk nog twee kerkeraden naast elkaar staan (Doleerende en Christelijke Gerformeerde), en waar men nu niet zeiden door den eenen kerkeraad iemand niet aannemen, dien de andere uitwerpt.

conferentie te Norwich plaats en het antwoord van het centraal bestuur is u waarschijnlijk van uit die plaats toegezonden, doch schijnt u niet te zijn geworden, weshalve een afschrift uit de notulen van het centraal bestuur hier volgt:

Extract from minutes of Council Oct. 4, 1883.
"General Field also read a communication from Professor Kuypers endorsing a series of resolutions, passed at a meeting in Amsterdam on the subject of membership in the Alliance, and the views of those who take part in its conferences upon which the following minute was adopted:

"This Council express their thanks to Professor Kuypers for his communication and they would assure him that it is, and always has been, their earnest desire loyally to uphold the Basis adopted at the formation of the Evangelical Alliance in 1846 which includes as its first article the important doctrine of the Divine inspiration, authority and sufficiency of Holy Scripture" and at this year's Conference of the British Branch, the subject is brought prominently forward as an address.

With reference to the last point of Professor Kuypers communication, the Council will remit the consideration to a committee which will be here after appointed to make arrangements for the next general Conference."

Vertaling: "General Field las ook een mededeeling van professor Kuypers voor, behelzende eene reeks van resoluties, genomen op een samenkomst te Amsterdam, rakende het lidmaatschap der Alliantie en de inzichten van hen, die deelnamen aan haar samenkomsten.

Hierop werd het volgende besloten: "Dit hoofdcomité betuigt zijn dank aan professor Kuypers voor zijne mededeeling en het wil hem de verzekering geven, dat het hun ernstige wensch is en altijd was om de basis, aangenomen bij de vorming der Alliantie in 1846, oprechtelijk hoog te houden, welke eerste artikel is het gewichtige leerstuk van de Goddelijke ingeving, het gezag en de algemeenheid van de Heilige Schrift.

In de algemeene vergadering van den Britschen tak zal over dit onderwerp in het bijzonder gehandeld en gesproken worden."

Wat het laatste punt van professor Kuypers mededeeling aangaat, zal door het hoofdcomité aan een commissie ter overweging gegeven worden, die naderhand benoemd wordt om de voorbereidingen te treffen voor de volgende algemeene samenkomst."

Voorts is ons gezonden een afschrift der uitnodiging van het Deensche comité voor de conferentie te Kopenhagen in September 1884, waarin het volgende staat:

"At this meeting, as in the preceding ones, the principles laid down in the year 1846 will be strictly adhered to; and, after consideration, we have taken the resolution, that only those who acknowledge those articles of faith will be allowed to take part in the proceedings."

Vertaling: "Op deze bijeenkomst, gelijk op de vroegere, zal men zich strijtelijk houden aan de beginselen, welke in het jaar 1846 zijn vastgesteld; en na overleg hebben wij besloten om alleen hen, die deze artikelen van geloof erkennen, toe te laten tot deelneming aan de verhandelingen."

Dit is dus handhaving van den grondslag der Alliantie.

Ook in de uitnodiging van het Londensche hoofdbestuur voor deze conferentie werd wederom vastgehouden aan de basis der Alliantie; in de gedrukte oproeping vindt men 't volgende: "The fundamental principles of the Gospel, as set forth in the Basis of the Evangelical Alliance, will govern all the proceedings of the Conference."

Vertaling: "De fundamentele beginselen van het Evangelie, gelijk zij zijn vooropgesteld in de basis der Evangelische Alliantie, zullen alle verhandelingen der bijeenkomst beheerschen."

Met plaatsing van dit stuk in een volgend nummer van *De Heraut* zult u ons verplichten. Met broedergroete en heilbode, namens het comité, T. V. BYLANDT.

Gravenhage, 9 Jan. 1888.
Hoe kunnen we anders, dan aan onze Haagsche broeders onze hartelijken dank brengen, voor de belangstelling hunnerzijds in deze aangelegenheid betoond?

Van hun sympathie waren we dan ook reeds vooral verzekerd. Immers, op verzoek der Amsterdamsche sectie heeft ook de Haagsche sectie zich in 1883 geheel met de voorgestelde resolutien van Dr. Kuypers vereenigd.

Dit neemt echter niet weg, dat kwalijk valt in te zien, wat de Haagsche broeders zich als uitwerking van boven afgedrukt stuk voorstellen.

Indien we ons toch niet vergissen, geeft dit stuk *wat niemand vroeg, en onthoudt* het ons het eenige, wat keer in de opinie kon brengen.

Het biedt wat niemand vroeg, te weten: de verzekering: 1°, dat de grondslag der *Evangelische Alliantie* ook insluit de belijdenis van de ingeving, de genoezaamheid en de doorzichtigheid der Heilige Schrift (*authoritas, sufficientia et perspicuitas*); 2°, dat de directeuren niets liever wenschen, dan dat van dezen grondslag niet wordt afgeweken; en 3°, dat ze ten einde dit doel te bereiken, steeds verklaren niemand te noodigen dan die dezen grondslag aanvaardt.

Ware dit nu betwist, zoo zouden we begrijpen, wat het baat, ons dit nogmaals te bewijzen. Nu dit echter, althans door ons, volmondig erkend wordt, vorderen we hier geen stroobreed mee.

Wat toch was de klacht der Amsterdamsche sectie?
Dat de grondslag der Evangelische Alliantie niet deugde?

Neen.
Dan, dat de directeuren er van af wilden? Evenmin.

Of dan ten minste, dat ze dezen grondslag schuil hielden?
Ook dat niet.

Neen, de eenige klacht was een heel andere. Deze namelijk: dat op alle groote conferentien der Evangelische Alliantie theologen als woordvoerders waren opgetreden, uit wier geschriften bekend was, dat ze de inspiratie der Heilige Schrift op Ethische wijze prijsgaven.

Wisten nu directeuren dit niet?
o, Gewisselijk.

Wenschten ze dan niet paal en perk te stellen aan deze klincklare schending van hun program en dit spelen met het eerlijke woord?
Zeer stellig!

Alleen maar *ze durfden*, zoo oordeelde de Amsterdamsche sectie, de zaak niet doorzetten uit vrees dat hun conferentien dan zouden mislukken.

Zels was wijlen Prof. I. uitgenoodigd. Het feit, dat verloren ging. Dit is bijke. Het hoofd dat de resolutie van de aangelegd, En onze H. deze resolutie ons, niet mind van dit feit de

Niet onbelangrijk is N. J. E. in van het gescrees. De doop, in de plaats. Nu was ook voorts besneet dus naar uw de zichtbare niet zoo is. Er Doch spreke

Dewijl de nis gekomen kent en vertree ten gids en ter. Voor Abraham denia het zegel aan hem gevee hoorden zij tot. Nu werd Ismael Joksan, Medan, zonen van Abraham denia der voortgezet. De tienjarige leefsteden dag na de Ismael wordt de zonen van geschenkt. Zij bevinge van Al zichtbare Kerk beijdenis" worvoorziet, maar bare Kerk zijn, dijdheid des gelvolstrekt niet, wgenoomd worden zal niet crven. Iszak was die r zijn zaad was en gelteeken van Gvander in de vandel Abraham. twee deelen hebondsbelofte vring en gehoo den mensch. dan ook alleen (waar men nu e nige wordt; waa verbreekt, ja, wa lijke verwerping door ongelooft. D afgebroken. Ma deel, geen lid afgebroken deel, een laagten i geen lid meer v

De bediening moge als zinnelgheid of iets der zulk eene afvallig eener voormalig van Gods verhor

Het behoefte hoe hierover te. Noch de bet de afsnijding a an de kerke G. Tal van and sprengring en kenden ook tal snijden. Bij de mieten, bij de het Oosten was.

Ware door o ongerijmde) stel landen waar b deze besprenging is, dan zou terecht hebben andere landen zonder dat di zichtbare kerk.

Maar, gelijk m zoo iets volstrekt natmaking of be maar uitsluitend krachten Gods bevel plaats gre alle Christelijke werden.

Ook bij de b scheid gemaakt. tuurlijke amput ook ten onzent; doctoren geschied lijke besnijding; 's Heeren gebod als sacrament p.

En dit nu gre Egyptenaren of maar alleen bij l. Beide malen i gehouden met d snijden, die al Jehova, God Dri. Elke andere l. telt niet mee.

Of wijst de dat Ismael zelf sacrament had o dit toe, maar l den en hiermee huis.

Geheel overee staande hielden, en den plicht he van Jehova afv. huis Gods.

In een voorv Dagen van go Kuypers over het v